

KLIMATY

Nr 185 / 9 września 2012 ISSN 2080-0010

XXIII Niedziela Zwykła

ŚW. ANNY

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Iz 35,4-7a

Powiedzcie małoduszny: Odwagi! Nie bójcie się! Oto wasz Bóg, oto - pomsta; przychodzi Boża odpłata; On sam przychodzi, by zbawić was. Wtedy przejrzą oczy niewidomych i uszy głuchych się otworzą. Wtedy chromy wyskoczy jak jeleń i język niemych wesóło krzyknie. Bo trysną źródła wód na pustyni i strumienie na stepie; spieczona ziemia zmieni się w pojezierze, spragniony kraj w krynice wód.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 146,6c-10

REFREN:

Chwal, duszo, Pana, Stwórcę swego

On wiary dochowuje na wieki,
uciśnionym wymierza sprawiedliwość,
chlebem karmi głodnych,
wypuszcza na wolność uwięzionych.

Pan przywraca wzrok ociemniałym,
Pan dźwiga poniżonych,
Pan kocha sprawiedliwych,
Pan strzeże przybyszów.

Ochronia sierotę i wdowę,
lecz występnych kieruje na bezdroża,
Pan króluje na wieki,
Bóg twój, Syjonie, przez pokolenia.

DRUGIE CZYTANIE

Jk 2,1-5

Bracia moi, niech wiara wasza w Pana naszego Jezusa Chrystusa uwielbionego nie ma względu na osoby. Bo gdyby przyszedł na wasze zgromadzenie człowiek przystrojony w złote pierścienie i bogatą szatę i przybył także człowiek ubogi w zabrudzonej szacie, a wy spojrzycie na bogato odzianego i powiecie: Usiądź na zaszczytnym miejscu, do ubożego zaś powiecie: Stań sobie tam albo usiądź u podnóżka mojego, to czy nie czynicie różnic między sobą i nie stajecie się sędziami przewrotnymi?

Posłuchajcie, bracia moi umiłowani! Czy Bóg nie wybrał ubogich tego świata na bogatych w wierze oraz na dziedziców królestwa przyobiecanego tym, którzy Go miłują?

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Mt 4,23

Jezus głosił Ewangelię o królestwie i leczył wszelkie choroby wśród ludu.

EWANGELIA

Mk 7,31-37

Jezus opuścił kołocice Tyru i przez Sydon przyszedł nad Jezioro Galilejskie, przemierzając posiadłości Dekapolu.

Przyprowadzili Mu głuchoniemego i prosili Go, żeby położył na niego rękę.

On wziął go na bok, osobno od tłumu, włożył palce w jego uszy i śliną dotknął

mu języka; a spojrzawszy w niebo, westchnął i rzekł do niego: Effatha, to znaczy: Otwórz się!

Zaraz otworzyły się jego uszy, więzy języka się rozwiązały i mógł prawidłowo mówić.

/Jezus/ przykazał im, żeby nikomu nie mówili. Lecz im bardziej przykazywał, tym gorliwiej to rozgłaszali. I pełni zdumienia mówili: Dobrze uczynił wszystko. Nawet głuchym słuch przywraca i niemym mowę.

Oto słowo Pańskie.

KOMENTARZ

W greckim oryginale Ewangelii „uzdrowienie” określa się czasownikiem „sodzein”. Jednakże tego samego wyrazu używa się także na określenie zbawienia. Pan Jezus zawsze działał niejako kompleksowo. Nie tylko uzdrawiał chore i kalekie ciała ludzkie, ale przede wszystkim zbawiał człowieka.

Zbawienie w dzisiejszej Ewangelii ukazuje się nam jako otwarcie ust i uszu człowieka na słowa Ewangelii. Włożenie przez Pana Jezusa palców do uszu chorego i dotknięcie śliną języka to swoisty znak sakramentalny.

Dziś także Pan Bóg działa w Kościele przez sakramenty. Dla wielu ludzi jest to zbyt proste, niezrozumiałe czy staromodne. A jednak są to widzialne znaki, przez które działa niewidzialny Bóg. Zatem otwórzmy się na te Boże znaki z wiarą i pokorą, a też doświadczymy uzdrowienia.

ks. dr Michał Dubicki

*El Greco (wł. Domenikos Theotokopoulos)
Chrystus uzdrawia niewidomego, 1570.*

Zapraszamy do księgareni parafialnej

EFFATY

kłóra mieści się
w prawym przedsiönku
świątyni.

Oprócz księzek można tu zakupić:

- kalendarze • świece •
- okolicznościowe kartki •
- różańce • medaliki •
- i inne dewocjonałia.

26. Święty Feliks I (269 – 274)

O papieżu Feliksie I mamy mało wiadomości. Pewne jest, że zdecydowanie przeciwstawiał się subordynacjonizmowi, herezji podporządkowującej Syna Bożego Bogu Ojcu. Być może to dopiero on, a nie jego poprzednik – Dionizy, otrzymał z Antiochii list biskupa Aleksandrii – Maksyma – z decyzją złożenia z urzędu biskupa Pawła z Samosaty. (Został on uznany przez synod antiocheński za heretyka, ponieważ głosił, jakoby Chrystus był zwyyczajnym człowiekiem, w którym zamieszkał, a w chwili śmierci opuścił Go boski Logos). List informował również o wyborze jego następcy – Domnusa I.

Mimo to Kościół antiocheński opuścił Pawła z Samosaty dopiero po interwencji stronników Feliksa I.

Papież zmarł najprawdopodobniej śmiercią naturalną, a jego ciało spoczęło w krypcie papieskiej, w katakumbach św. Kaliksta.

Kościół wspomina go w „dniu narodzin dla nieba”, czyli 30 grudnia.

27. Święty Eutychian (274 – 283)

O tym pontyfikacie również niewiele wiadomo. Najprawdopodobniej miejscem pochodzenia Eutychiana była Toskania. Kierował on Kościołem w okresie wolnym od prześladowań, bo te za czasów cesarza Waleriana ustały, a dioklecjańskie dopiero miały nadejść.

Utrzymuje się pogląd, że to on wprowadził zwyczaj święcenia na ołtarzu pierwszych plonów. Tradycja głosi, że osobiście pogrzebał aż 342 męczenników, ale – według badań – nie wydaje się to historycznie wiarygodne.

Zmarł śmiercią naturalną w Rzymie, a pochowano go także w papieskiej krypcie, w katakumbach św. Kaliksta.

Miał to być ostatni taki pochówek, ponieważ krypty papieskie tej nekropolii były już wypełnione. Odnaleziono tam fragment jego epitafium w języku greckim.

Liturgiczny dzień jego pamięci przypada 7 grudnia.

28. Święty Kajus (283 – 296)

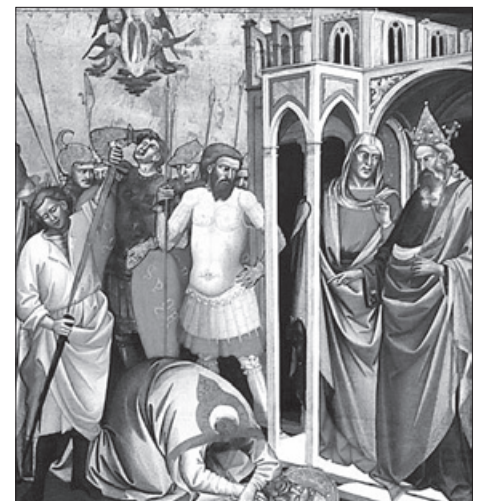
Występuje również pod imieniem Gajusz, a nazywano go „Dalmatyńczykiem”, ponieważ miał pochodzić z Dalmacji.

W 257 r., podczas prześladowania chrześcijan, został osadzony w więzieniu razem z diakonami: Sykstusem i Dionizym – późniejszymi papieżami.

Kościół rządził w okresie, gdy cesarz Dioklecjan sprawiał jeszcze wrażenie władcy obojętnego na chrześcijaństwo. Kajus powierzył diakonom administrację w siedmiu okręgach rzymskich.

Przez długi czas czczono papieża jako męczennika, ale najprawdopodobniej zmarł śmiercią naturalną. Spoczął w katakumbach św. Kaliksta. Wybitny archeolog, J.B. de Rossi, w XIX w. odnalazł tam fragmenty jego epitafium.

Kościół wspominał go zawsze 22 kwietnia, ale po reformie kalendarza rzymskiego w 1969 r. został pominięty i nie wyznaczono nowej daty.

Męczeństwo św. Kajusa - Lorenzo Monaco, 1394-95

Cdn.

Na podstawie „Pocztu papieży” autorstwa Michała Gryczyńskiego oraz materiałów z internetu.

Cud w Lanciano – Włochy, rok 700

W VIII w. kapłan z zakonu św. Bazylego odprawiał Mszę Świętą. Często zdarzało mu się wątpić w tajemnicę Przeistoczenia. Wtedy to, gdy skończył wypowiadać uroczyste słowa konsekracji, Hostia w jego rękach zmieniła się nagle w okrągły fragment ciała, a wino w widoczną krew.

Dopiero po jakimś czasie, gdy otrząsnął się z oszołomienia tym cudownym zjawiskiem dokonany na jego oczach, ze łzami zwrócił się do braci zakonnych, mówiąc: „Błogosławieni świadkowie, którym Bóg Najwyższy dał poznać się przed ich oczyma. Chodźcie bracia i podziwiajcie Boga naszego, który jest tak blisko nas. Oto Ciało i Krew umiłowanego Pana naszego”. Wszyscy tłumnie pospieszili, aby oglądać ten cud. Ciało pozostało nienaruszone, ale krew w kielichu wkrótce zmieniła się w pięć nierównych i nieregularnych bryłek. Zakonnicy postanowili je zważyć. Okazało się, że jedna bryłka ważyła tyle samo, co wszystkie razem, ciężar dwóch równy był ciężarowi trzech, a ciężar najmniejszej równał się ciężarowi największej.

W 1574 r. prałat Rodrigues, w asyście wiarygodnych świadków, potwierdził, że wspólny ciężar pięciu bryłek skrzepniętej krwi równał się wadze każdej poszczególniej bryłki.

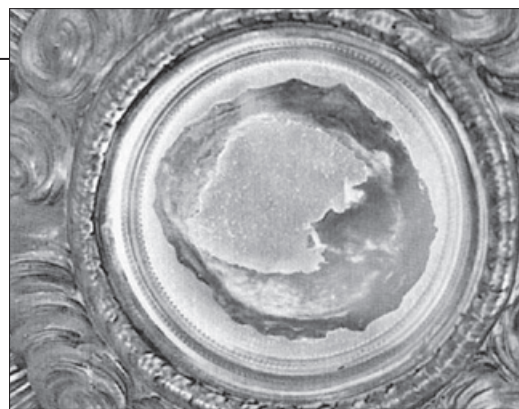
4 marca 1971 r. profesor Linoli (wykładowca anatomii, patologii histologicznej, chemii i mikroskopii klinicznej oraz główny lekarz szpitali w Arezzo) wobec licznie zgromadzonych wybitnych osobistości Kościoła oraz władz miejskich, politycznych, sądowych i wojskowych, ekspertów medycyny ogłosił wyniki swoich badań. Badania histologiczne (mikroskopowe) stwierdziły i udokumentowały następujące fakty: fragment ciała stanowił prążkowaną tkankę ścianki sercowej, wolną od jakiegokolwiek śladu materiału lub substancji konserwującej. Zarówno ciało, jak i krew były pochodzenia ludzkiego. Obydwie substancje miały też wspólną grupę krwi – AB. Frakcjonowanie protein w skrzepniętej krwi okazało się zupełnie normalne, zachowujące procentową proporcję odpowiadającą normalnej świeżej krwi. Profesor podkreślił, że gdyby krew pochodziła od osoby zmarłej, podlegałaby szybkiemu procesowi zepsucia

i rozkładu. Co więcej, w opinii naukowca, tylko ręka wysoce doświadczona w sekcjach anatomicznych byłaby zdolna wykonać tak doskonałe, styczne cięcia – zaokrąglone, grubsze na zewnętrznych obrzeżach i stopniowo cieńsze aż do pustki w obszarze centralnym – na tak wgłębionym, wewnętrznym organie jak mięsień sercowy. W zakończeniu swego raportu profesor stwierdził, że choć ciało i krew znajdowały się w pojemnikach niezamkniętych hermetycznie, to jednak nie uległy uszkodzeniu, pomimo wystawienia przez cały czas na działanie czynników fizycznych, biologicznych i atmosferycznych.

Monstrancja zawierająca te relikwie znajduje się w tabernakulum ustawionym nad głównym ołtarzem kościoła św. Franciszka we Włoszech. Tabernakulum jest otwarte, dzięki czemu wierni mogą spoglądać na ten wielki cud, obecny wśród nas od ponad 1300 lat.

Opracowali:

Ania i Zbyszek Kozikowscy

Relikwia w monstrancji.

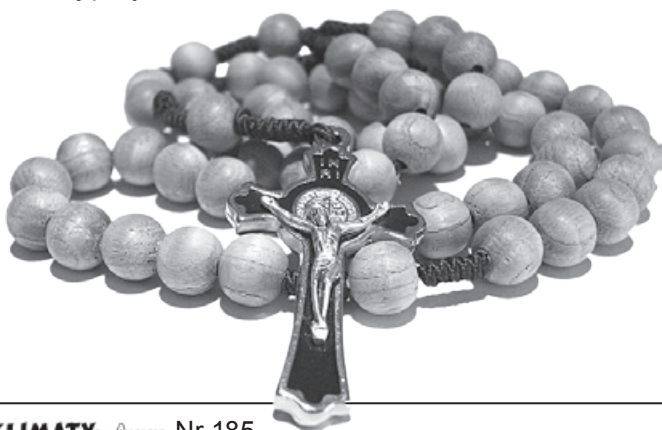
Żywy Różaniec

Za tydzień, 16 września, odbędzie się spotkanie Kół Żywego Różańca.

Zapraszamy do kanonii na godz. 16.00.

Już teraz zachęcamy nowych członków, również ludzi młodych, do włączenia się do wspólnotowego odmawiania Różańca w naszej parafii!

Od października na wspólnej modlitwie będziemy się gromadzić w drugie niedziele miesiąca, a nie – jak do tej pory – w trzecie.

MODLITWA SERCA

Panie, dziękujemy Ci za ten piękny dar, jakim jest Eucharystia, jaki zostawiłeś w Kościele.

Dziękujemy Ci, że nas zapraszasz do korzystania z tego daru, że w Eucharystii dajesz nam życie. Panie, poślij nam Swojego Ducha – Ducha Świętego, aby wprowadzał nas coraz bardziej w tę tajemnicę Eucharystii.

Prosimy Cię, aby ten cykl artykułów, który dziś rozpoczynamy, był pełen treści, w których będziemy odkrywać na nowo ten skarb Twojej miłości – miłości do końca.

Otwórz nasze serca, abyśmy umieli taką miłość przyjmować, abyśmy umieli taką miłością żyć, abyśmy taką miłością umieli kochać innych.

Amen.

Przewodnik po Eucharystii

Część I – Odkryj tajemnice Eucharystii

Pragniemy zaprosić wszystkich czytelników „Klimatów” do wspólnego odkrywania ukrytej obecności Jezusa Chrystusa w Eucharystii. Proponujemy cykl artykułów pt.: „Przewodnik po Eucharystii”, podzielony na dwie części. Pierwsza z nich przybliży nam tajemnicę Eucharystii, druga zaś przeprowadzi nas przez liturgię Mszy Świętej krok po kroku. Naszym pragnieniem jest to, aby na zakończenie całego cyklu, wzbudziło się w nas jeszcze więcej miłości do Eucharystii, pojawiło się jeszcze więcej niewzruszonej wiary w to, że w czasie Eucharystii Bóg naprawdę do nas przemawia, uzdrawia nas, uczy miłości...

Wszyscy potrzebujemy wzrostu duchowego. Jedni z nas pragną rozniecić w sobie ogień miłości do Chrystusa, podczas gdy inni potrzebują przełamania „praktyki rutyny” w przyjmowaniu Go i na nowo ożywienia w sobie zadziwienia nad codziennym spotkaniem z Miłością, aby żyć wielkodusznie tym największym Cudem: celebracją Eucharystii. Ważne jest, by komunie z Bogiem każdego z nas mogła pełniej oddziaływać na nasze wzajemne relacje, kiedy spotykamy się w wyjątkowym domu, jaki stanowi Kościół.

Wobec tajemnicy Eucharystii Kościół od samego początku zajmuje postawę ogromnej wrażliwości. Ma świadomość, że otrzymał od Jezusa w Eucharystii wielki skarb. Katechizm Kościoła Katolickiego przedstawia zebraną refleksję nad Eucharystią poprzez przypomnienie, jakie określenia odnoszą się do Niej: Eucharystia, Wieczerza Pańska, Łamanie Chleba, Zgromadzenie Eucharystyczne, Pamiątka Męki i Zmartwychwstania Pana, Najświętsza Ofiara, Święta i Boska Liturgia, Komunia, Msza Święta... Za każdym z tych określeń kryje się coś innego, co oznacza, że Eucharystia to tajemnica wielobarwna, wielowątkowa.

Istnieje pewien sposób przybliżania tajemnic, który pokazuje definicje, zasady, konsekwencje. Ale to nie jest jedyna metoda. Można również zastosować taki sposób, znany w Kościele od wieków, nazwany katechezą mistagogiczną, który polega na tym, że odkrywa się przed odbiorcami tajemnicę tak, jakby się odsuwało nieco zasłonę.

Tajemnica Eucharystii to tajemnica Emanuela – „Boga z nami”, ukrytego pod zasłoną chleba i wina. Jest to nieskończona tajemnica, której nigdy w pełni nie pojmiemy i nie ogarniemy naszymi umysłami i sercami. Możemy

jednak nieustannie zgłębiać tę tajemnicę, poszukując prawd i odpowiedzi, ukrytych w pokornych znakach, które tylko oko wiary może dostrzec.

Dziś pierwsze uchylene zasłony, aby przybliżyć tajemnicę Eucharystii:

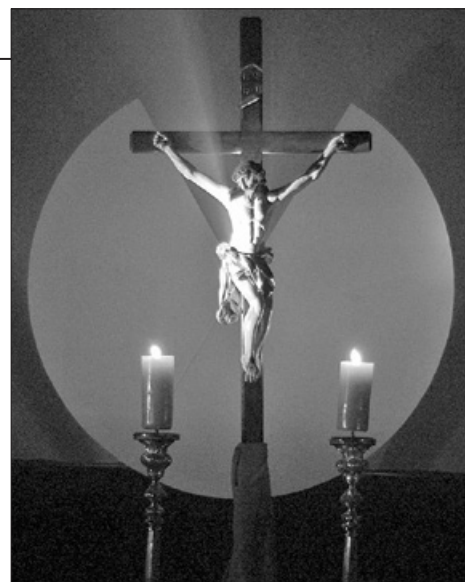
Odsłona 1: Eucharystia to sakrament miłości

„Eucharystia to sakrament miłości Boga do człowieka i człowieka do Boga, a równocześnie jest to sakrament miłości człowieka do człowieka, sakrament, który tworzy wspólnotę.”

/bł. Jan Paweł II

Trzeba przyznać, że my, chrześcijanie, choćby najbardziej wierzący, z trudem i poniekąd po omacku poruszamy się w świecie Eucharystii. Niech zatem pewną pomocą w Jej „rozumieniu” i otwieraniu się na „to” wszystko, co ona zawiera, będą słowa Jezusa skierowane do Gabrieli Bossis, w Wielki Czwartek, 14 kwietnia 1949 r.:

„(...) Czy myślałaś czasem o ciężarnej miłości, który doprowadził Mnie do ustanowienia Sakramentu Eucharystii: tego ścisłego zjednoczenia wewnętrznego i zewnętrznego? Płonałem chęcią przebywania z wami, pozostania w waszym posiadaniu aż do ostatniego dnia, bycia jakby waszą rzeczą braną, spożywaną i pitą. Chciałem być zamknięty w waszych kościołach, oczekiwać was tam, słuchać was tam, pocieszać was tam w najściślejszym zjednoczeniu. Czy nie powinniście kochać Mnie za to odrobinę więcej? Jakiego języka mam użyć, by dać się wam zrozumieć? Jeżeli twoja wiara nie jest dość silna, by znaleźć gorące sło-

wa, prosz Mnie, bym to Ja mówił o tobie, Ja sam do siebie samego. Umieść swoje serce pomiędzy moimi palcami jak nastrojoną i napiętą harfę. Wydobędę z niej dźwięki, których harmonia zachwyci ziemię i niebo. Czy chcesz być tym instrumentem?(...) I razem będziemy śpiewać na ten sam ton: ‘Ojcze, składamy Ci dzięki za to, że dzień ten się narodził’. Będziesz powtarzała, jak biedne dziecko, które uczy się alfabetu miłości.” („ON i ja”, tom III, nr 228)

Przez ten sakrament z jednej strony Zbawiciel oddaje siebie w ofierze Mszy św. Ojcu Niebieskiemu za ludzkość, a z drugiej strony Ojciec Niebieski daje nam swego Syna w Komunii Świętej, której skuteczność rozciąga się na żyjących i umarłych. Żyjącym daje moc, pociechę i radość, a duszom w czyśćcu cierpiącym, przez nasze modlitwy, niesie ulgę i osłodę w cierpieniach.

Eucharystia jest dziełem najwyższej miłości Jezusa jako człowieka, koroną wszystkich Jego dzieł – jakby wielkim systemem słonecznym, w którym miłość wszystko porusza, swymi promieniami dosięga końca wieków i sprowadza wszystkie stworzenia na drogę wiodącą do Boga. Jezus, całym Sobą, uwydatnia przejasny i najłaskawszy Zamyśl miłującego nas Ojca, pragnącego dać nam wieczne szczęście. Bóg chce, by źródłem i przyczyną tego szczęścia było „to”, co uszczęśliwia Boskie Osoby. A jest tym Miłość! Wymiana miłości. Komunia Osób.

„Otwórz się dla Mnie, jak kwiat przyzywa słońce i rozwija się przez nie. Otwórz się przeze Mnie i rozdawaj Mnie, to przedziwna praca duszy, która łączy swoje siły z Bogiem. Wynikiem tego jest słodka i wierna dobroczynność.” („ON i ja”, tom II, nr 233)

Chrystus nie tylko daje nam swoje ła-
ski, ale samego siebie, aby pozostawać
zawsze z nami i zjednoczyć nas z sobą
w celu przemienienia nas w siebie. Eu-
charystia jest ujawnieniem Jego miłości
względem każdego z nas, Jezus pragnie
być pokarmem naszego życia duchowe-
go, przybierając dlatego postać posiłku,
aby się do nas zbliżyć, aby wnikać
w zakątki naszego serca, aby nas wy-
wyższyć, pocieszyć, wzbogacić, dać
sobie na zadatek przyszłego szczęścia.

Eucharystia oznacza nieustanny dar,
trwający w każdej chwili dnia i nocy, aż
do skończenia świata. Jezus zawsze
modli się za nas do Ojca Niebieskiego,
zawsze rozważa Jego doskona-
łości, wychwala je, wielbi, uniża się
w naszym imieniu dla oddania chwały
Bogu, zawsze dziękuje za nas, błaga
o przebaczenie nam grzechów, wy-
nagradza Mu za nie i zadośćuczyni,
**zawsze ofiarowuje się za nas jako
Pośrednik przed Ojcem Niebieskim,
by wyjednać nam Boże Miłosierdzie.**

Kiedy nasza półkula pogrążona jest
we śnie, na drugiej półkuli kapłani
trzymają w rękach swoich Ofiarę za
grzechy świata. Tym sposobem Ojciec
Niebieski nieustannie ma przed sobą
Pośrednika jakby zawieszzonego mię-
dzy niebem a ziemią, zasłaniającego
świat grzeszny swymi ranami, jak to
widziała s. Faustyna. My o Nim zapo-
minamy, a On o nas pamięta, my Go
obrażamy, a On się ofiarowuje za nas,
my się często smucimy, a On pocie-
sza nas, my upadamy pod ciosami po-
kus, a On wciąż dźwiga nas, umacnia
i woła: „Przyjdźcie do Mnie wszyscy,
którzy utrudzeni i obciążeni jesteście,
a Ja was pokrzepię” /Mt 11, 28/.

**Eucharystia stanowi nieskończo-
ny skarbiec łask,** z którego zawsze
możemy czerpać, nie zmniejszając go;
z którego możemy zaspokajając nasze
niedostatki i spełniać pragnienia nasze
i całego świata.

*„W każdej chwili masz przed sobą
stół zastawiony darami Mojej łaski
i możesz z niego brać, ile chcesz, ile
pragniesz. Bogactwo Moich darów
jest niezliczone, a uczta, na którą za-
praszam ciebie, została przygotowana
za cenę Mojej Krwi. Przychodź więc
często do stołu zastawionego w Moim
Sercu i przyjmuj łaskę po łasce. Gdy
z Moją łaską współpracujesz i korzy-
stasz z niej sama, i służąc innym, to
nie przyjmujesz jej daremnie, a przez
to udział w Mojej uczcie staje się owoc-
ny. Nabyłem dla ciebie też szatę god-
ną i zapłaciłem tę samą cenę – Moją
Krew. Ubieraj się więc w strój miłości,*

*wierności i pokory, w strój radości,
wdzięczności i dziecięcego zaufania.”*
(„Rozmowy z moim Panem”, t. III,
18.08.2005)

*„Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja
was umiłowalem”* (J 15, 9). To **wyzna-
nie miłości złożył Jezus** na krótko
przed swoją śmiercią. Czas i miejsce
świadczą, że nic – ani bliska zdrada
Judasza, ani myśl o Ogrójcu i Męce,
ani konanie na krzyżu – nie zdołały
zgasić czy przytłumić wielkiej Miłości,
która płonęła w Jezusowym Sercu.

To uderzające, że źródło miłości za-
ofiarowanej nam przez Jezusa bije nie
w samym tylko Jezusie, lecz jeszcze
gdzieś głębiej – „wyżej” i „dalej”: w „Ser-
cu” samego Boga Ojca! Ogrom miłości
zaofiarowanej nam przez Jezusa ma
swe najbardziej pierwotne źródło w Mi-
łości Boga Ojca! Jezus oświadcza, że
miłuje nas, ludzi, a akcent kładzie na
to, jak nas miłuje! miłuje nas tak, jak
sam jest miłowany przez swego Ojca!
Nigdzie we wszechświecie nie ma więk-
szej miłości ponad tę, którą Jezus otrzy-
muje od swego Ojca!, którą niezwłocz-
nie chce przekazać nam w Eucharystii.

Miłość Boga Ojca do Syna Przed-
wiecznego jest odwieczna i nieskoń-
czona, absolutnie wierna i uszczęśli-
wiająca. Dokładnie taką Miłość Jezus
ofiarowuje nam, każdemu z nas! I prosi
nas, byśmy zechcieli tę Miłość przyjąć,
kontemplować i żyć nią!

Gdy co dzień na nowo przyjmuje-
my Jezusową Miłość, odczuwamy za-
chwyty, radość, olśnienia... Czerpiąc
u Źródła, odnawiamy zasoby siły do ży-
cia, zyskujemy motywację do walki du-
chowej i życiowych zmagania. Doświad-
czamy przyływu energii, potrzebnej
do podjęcia różnych życiowych zadań,
które... są wolą Boga wobec nas...

Małeńkie dziecko posiada cudowną
zdolność otwierania się i karmienia się
miłością, i to z całą prostotą i zaufa-
niem. U nas dorosłych odruch otwar-
cia się na Miłość jest pohamowywany,
a bywa też zablokowany przez na-
sze doświadczenia niespełnionej lub
zranionej miłości: miłości zaborczej,
a nie pełnej poświęcenia; egoistycznej,
a nie bezinteresownej.

Bóg stworzył nas do doświadczenia
Jego doskonałej miłości. Niestrudzenie
szukamy tej miłości u innych ludzi – i do-
znajemy zawodu. Nasza ograniczona mi-
łość nigdy nie wystarczy, by dać innym po-
czucie prawdziwej miłości. Gdy próbujemy
szukać tej doskonałej miłości w ludziach,
stawiamy człowieka na miejscu Boga.
Postępujemy wtedy nieuczciwie zarówno
wobec człowieka, jak i Boga. Człowiek

bowiem nie potrafi spełnić takich oczeki-
wań ze względu na swoją ograniczoność
i skłonność do upadków, takie wielkie
oczekiwania stają się dla niego ciężarem
nie do uniesienia, bo on tak samo potrze-
buje doskonałej miłości Bożej.

**Tylko Bóg jest w stanie w sposób
doskonały spełnić nasze ludzkie
pragnienie bycia kochanym. On je-
den jest źródłem takiej miłości.** Uczy
nas, że spełnienie nie przychodzi, gdy
staniemy w centrum czyjejś uwagi, ale
poprzez poświęcenie i oddanie siebie.
On pragnie, byśmy Go wielbili, ponie-
waż wie, że nasze życie będzie wypeł-
nione znaczeniem i sensem tylko wte-
dy, gdy znajdziemy spełnienie w Nim
– źródle miłości.

Jeśli chcemy, aby nasze życie wy-
pełniał sens, winniśmy znaleźć trwałą,
regularną i skuteczną przystęp do Bo-
skiej Miłości. Dostąpić bliskości i czer-
pać! I nie dać się oderwać od Miłości!
Nie dać Jej sobie odebrać!

*„Każde posunięcie duszy na dro-
dze doskonałości, każde pomnożenie
w niej miłości jest cudem wszechmocy
Bożej. A cudem wszystkich cudów jest
tajemnica Eucharystii, tajemnica zjed-
noczenia duszy z Bogiem przez Sakra-
ment Miłości.”* („Uwierzyłam Miłości”,
nr 154, pod datą 28 VIII 1936 r.)

„Przewodnik po Eucharystii” może
być dla każdego pomocny w rozbudza-
niu w sobie wdzięczności, zachwyty,
zdumienia wobec tej tajemnicy. Zachę-
camy do pełnej lektury.

Za tydzień o... Eucharystii, czyli ży-
wej Osobie.

Ania i Zbyszek Kozikowscy
Konsultacja:
ks. dr Waldemar R. Macko

Bibliografia:

- „Eucharystia komunią z Chrystusem i mię-
dzy nami”, ks. Bogusław Nadolski (TChr)
- „Eucharystia. Sakrament miłości i mi-
łosierdzia”, ks. Michał Sopoćko
- „7 Tajemnic Eucharystii”, Vinny Flynn
- „ON i ja. Rozmowy duchowe Stwórcy ze
stworzeniem”, Gabriela Bossis (dostępne
online: <http://www.onija.pl/>)
- „Rozmowy z moim Panem”, Teresa Cho-
mieniec (MSC)
- „Uwierzyłam Miłości. Dziennik”, Leonia
Nastał (SNMPNP)
- <http://mateusz.pl/>

Całun z Manoppello w Łomnicy

Podczas remontu kościoła św. Wawrzyńca w Łomnicy koło Zbąszynia stwierdzono, że wizerunek Chrystusa, który od blisko trzech stuleci znajduje się w świątyni, jest wierną kopią całunu z Manoppello.

Do tej pory znano tylko jedną kopię Całunu z Manoppello, tę znajdującą się w Rzymie.

Jest to relikwia, na której został uwieczniony wizerunek twarzy Chrystusa, choć nie wiadomo, jak do tego doszło. Ową tkaninę z bisioru o wymiarach 17 cm na 24 cm przechowuje się w kapucyńskim Sanctuario di Volto Santo. Eksperti badający chustę, Jan Jaworski i Giulio Fanti, wskazali na jej interesujące podobieństwo do Całunu Turyńskiego, choć – jak przyznają – przedstawione na nich wizerunki nie są identyczne.

Stypendia Centrum Myśli Jana Pawła II

Można jeszcze ubiegać się o stypendium m.st. Warszawy im. Jana Pawła II.

Ten rodzaj wsparcia kieruje się do uczniów szkół podstawowych, gimnazjów, szkół ponadgimnazjalnych oraz studentów, uczących się w Warszawie, którzy mimo trudnych warunków materialnych, rodzinnych lub zdrowotnych osiągają wysokie wyniki w nauce i twórczo angażują się w różnorodne inicjatywy.

Więcej informacji można znaleźć na stronie: http://www.centrumjp2.pl/node/4892/Stypendia__informacje_szczegolowe

Cała Polska czytała

„Pana Tadeusza”

8 września, w dwusetną rocznicę wydarzeń opisanych w dziele Adama Mickiewicza, ruszyła ogólnopolska akcja: „Narodowe czytanie Pana Tadeusza”.

W tym samym momencie, w 32 polskich miastach, rozpoczęło się jednodniowe czytanie polskiej epopei narodowej. Projekt: „Narodowe czytanie Pana Tadeusza” miał na celu popularyzację czytelnictwa, zwrócenie uwagi na potrzebę dbałości o polszczyznę oraz wzmocnienie poczucia kulturowej i narodowej wspólnoty poprzez publiczną lekturę klasyki polskiej literatury.

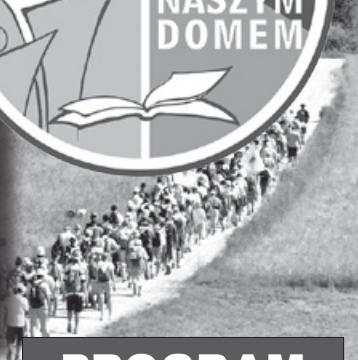

Do udziału w projekcie zgłosiły się: Kraków, Białą Podlaska, Bielsko-Białą, Bydgoszcz, Częstochowa, Elbląg, Gorzów Wielkopolski, Jelenia Góra, Kalisz, Kazimierz, Kielce, Koszalin, Łódź, Malbork, Olsztyn, Opole, Płock, Poznań, Przemyśl, Radom, Rzeszów, Sandomierz, Sopot, Szczecin, Tarnów, Toruń, Wałbrzych, Warszawa, Włocławek, Wrocław, Zakopane oraz Zielona Góra. Każdy z ośrodków zrealizował własny, oryginalny pomysł na przeprowadzenie lektury Mickiewiczowskiego poematu.

Ogólnopolska Pielgrzymka Małżeństw i Rodzin oraz Doradców Życia Rodzinnego

Od 22 do 23 września, pod hasłem: „Kościół naszym domem” odbędzie się na Jasnej Górze XXVIII Ogólnopolska Pielgrzymka Małżeństw i Rodzin oraz Doradców Życia Rodzinnego.

Wspólne spotkanie będzie okazją do wzajemnego umocnienia wiary, nadziei i miłości oraz do refleksji nad powołaniem małżeńskim i rodzinnym. Podczas uroczystej Mszy św. – w niedzielę, o godz. 11.00 – nastąpi odnowienie przyrzeczeń małżeńskich.

PROGRAM

22 września - sobota

- 15.30 – Msza św. w kaplicy Matki Bożej Królowej Polski
- 19.30 – Droga Krzyżowa na wałach
- 21.00 – Apel Jasnogórski pod przewodnictwem bp. Kazimierza Górnego
- 21.30 – czuwanie modlitewne w intencji rodzin

23 września - niedziela

- 9.00 – Sala o. Kordeckiego – „Refleksje na temat VII Światowego Spotkania Rodzin w Mediolanie” ks. dr. Adama Wachowicza
- 10.30 – przygotowanie do Eucharystii
- 11.00 – Msza św. – przewodniczy bp Stanisław Stefanek (TChr)
- odnowienie przyrzeczeń małżeńskich
- złożenie przyrzeczeń przez nowych Doradców Życia Rodzinnego
- zawierzenie wszystkich małżeństw i rodzin Królowej Polski

KRUCJATA RÓŻAŃCOWA ZA OJCZYZNĘ

**POKUTNY
MARSZ RÓŻAŃCOWY**

9 września 2012

Początek: Msza Święta
godzina 18:00
kościół Świętego Ducha
Warszawa, ul. Długa 3

**WEŹMY RÓŻAŃCE I FLAGI NARODOWE!
POTRZEBA NASZEJ POKUTY I MODLITWY!**

Z Maryją, Królową Polski,
módlmy się o Polskę wierną Bogu, Krzyżowi i Ewangelii,
o wypełnienie Jasnogórskich Ślubów Narodu

**GALERIA
w dzwonnicy**

zaprasza na wystawę:

- gobelinów
- rysunku
- malarstwa

**Elżbiety
Siegoczyńskiej - Kanieckiej**

Ekspozycję będzie można
oglądać przez cały wrzesień

**OGŁOSZENIA
KATECHETYCZNE**

1. **W sobotę, 15 września – o godz. 10:00**, odbędzie się spotkanie scholi. Serdecznie zapraszamy dzieci i młodzież, która podczas Mszy św. pragnie śpiewem uwielbiać Pana Boga.
2. **W następną niedzielę, tj. 16 września**, rozpoczynamy spotkania rodziców dzieci przygotowujących się do I Komunii Świętej. Spotkania będą się rozpoczynały po Mszy św. o godz. 11:30.

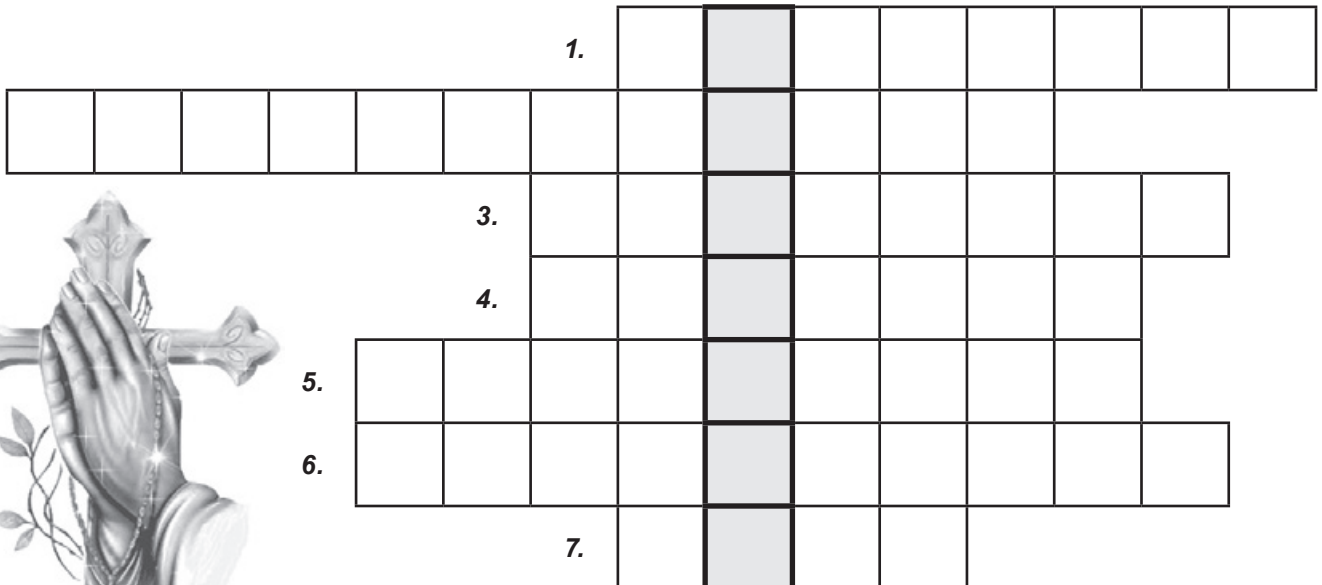
Serdecznie zapraszamy.

KĄCIK DLA DZIECI

Autor kącika dla dzieci: Maciej Lichota

ZADANIE: Rozwiąż krzyżówkę:

1. Miesiąc, w którym obchodzimy święto Narodzenia Najświętszej Maryi Panny.
2. 14 września obchodzimy święto Krzyża Świętego.
3. 15 września przypada wspomnienie Najświętszej Maryi Panny
4. 12 września – dzień powszedni albo wspomnienie Najświętszego Maryi.
5. 3 września – wspomnienie św. Wielkiego, papieża i doktora Kościoła.
6. 18 września – święto św. Kostki, zakonnika, patrona Polski.
7. 13 września – wspomnienie św. Chryzostoma, biskupa i doktora Kościoła.

KOMUNIKATY DUSZPASTERSKIE

XXIII Niedziela Zwykła – 9 września 2012 r.

1. Nieszpory zostaną odprawione dziś, o godz. 17.00.
Po nabożeństwie będziemy się modlić za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
2. Uroczysta Msza św. w rocznicę Wiktorii Wiedeńskiej zostanie odprawiona w naszym kościele w środę, 12 września, o godz. 18.00. Przewodniczyć jej będzie Jego Eminencja kard. Kazimierz Nycz, Arcybiskup, Metropolita Warszawski. W czasie Eucharystii będziemy się modlić się za naszych parafian i wszystkich mieszkańców Wilanowa. Zapraszamy do liczego udziału w uroczystości.
3. Spotkanie z rodzicami dzieci przygotowujących się do I Komunii św. odbędzie się w następną niedzielę, 16 września, po Mszy św. o godz. 11.30, w sali widowiskowej.
4. Po przerwie wakacyjnej swoją działalność wznawia chór parafialny. Spotkania będą się odbywały w każdy wtorek, o godz. 18.30 (po Mszy św. o godz. 18.00), w kanonii. Zapraszamy wszystkich chętnych.
5. W następną niedzielę, 16 września, zapraszamy na koncert muzyki organowej w wykonaniu pani Natalii – naszej organistki. Usłyszymy m.in. utwory Bacha, Elgara i Lübecka. Koncert rozpocznie się po Mszy św. o godz. 13.00.
6. W tym tygodniu przypadają następujące święta liturgiczne:
 - w czwartek, 13 września – wspomnienie św. Jana Chryzostoma, biskupa i doktora Kościoła;
 - w piątek, 14 września – święto Podwyższenia Krzyża Świętego;
 - w sobotę, 15 września – wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Bolesnej.Wszystkim, obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy serdeczne życzenia błogosławieństwa Bożego oraz wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.
7. Taca z dzisiejszej niedzieli przeznaczona jest na potrzeby Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Warszawie.
8. W najbliższym czasie sakramentalny związek małżeński zawrą:
 - Marcin Kruk, kawaler z parafii pw. św. Klemensa w Warszawie, i Ewelina Elwira Chwedoruk, panna z parafii tutejszej – zapowiedź II;
 - Przemysław Andrzej Ulewicz, kawaler z parafii pw. Opatrzności Bożej w Warszawie, i Katarzyna Sylwia Maciejowska, panna z parafii tutejszej – zapowiedź II;
 - Dariusz Radzimirski, kawaler z parafii tutejszej, i Katarzyna Maria Miedźwińska, panna z parafii pw. Bogurodzicy Maryi w Warszawie – zapowiedź I;
 - Dariusz Kosierski, kawaler z parafii tutejszej, i Monika Żygadło, panna z parafii pw. Wniebowstąpienia Pańskiego w Jażwinie – zapowiedź I.Każdy, kto by wiedział o przeszkodach zachodzących między narzeczonymi, zobowiązany jest powiadomić kancelarię parafialną. Narzeczonych polecamy modlitwie parafian.

WSPOMÓŻ RENOWACJĘ KOŚCIOŁA św. ANNY w Wilanowie

Fundacja Ecclesia Villanovensis

www.fundacja-wilanow.pl

Drodzy, Bracia i Siostry!

Każdy naród posiada miejsca szczególnej wartości, które określają jego tożsamość, są ważne dla historii, kultury i wiary.

Jednym z takich miejsc dla Polaków jest Rzymskokatolicka Parafia pod wezwaniem świętej Anny w Warszawie-Wilanowie.

Fundacja Ecclesia Villanovensis została powołana po to, by otoczyć opieką to szczególne miejsce, żeby ono służyło wszystkim, zarówno dzisiaj, jak i w przyszłości.

Zwracam się do Tych, którym leży na sercu troska o wartości kultury duchowej i materialnej – dajcie świadectwo, że realizacja szczytnych celów Fundacji jest dla Was ważna i wspomóżcie jej działalność.

Z serca Wszystkim błogosławie

+ Józef Kard. Glemp

† Józef Kardynał Glemp
Prymas Polski

KONTO FUNDACJI:

36 2490 0005 0000 4530 3780 8094
Alior Bank
Al. Jerozolimskie 94,
00-807 Warszawa

**Wszystkim ofiarodawcom
Serdeczne Bóg zapłać!**

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-496 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01

(tel. czynny od poniedziałku do piątku
w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

Kredyt Bank SA Filia nr2 w Warszawie
- V O/Warszawa,

ul. Kosiarzy 37, 02-953 Warszawa

Nr rachunku:

62 1500 1272 1212 7002 4425 0000

Internet: www.parafiawilanow.pl

e-mail: parafiawilanow@warszawa.opoka.org.pl

Wydawca